

معنی و اهمیت صنایع ظریفه

صنعت بطور کلی استعداد و قابلیت و یا هنر را کویند که در نتیجه آزمایش و تجرب معمتدی حاصل میگردد و دارنده آن میتواند اثری شایسته از خود بظهور آورد.

بعضی دانشمندان صنعت را از لحاظ غایت به قسمت تقسیم کرده اند:
نخست آنکه در عمل خود بشر از تناسب و خوبی بروز نماید و آن صنعت رفتار و یا اخلاق است. در واقع زندگی و روابط و مناسبات با مردم و طرز معامله و معاشرت خود صنعتی است و کیکه در رفتار خود با افراد نوع ماهر و بیک باشد او را باید هنرور نامید و توان گفت برای اشاره بدین مفهوم است که شکریه زندگانی صنعتی است و صفحه جهان صحنه ایست و مرد که روش آنرا میداند صنعتکار است.

دوم صنعتی است که محصول نافع و آثار سودمند بوجود آورده مانند دروگری و آهنگری و پزشکی و مهندسی که غایت آن فایده و نفعی است و بیداست که کارهای مادی زندگانی در نتیجه این قسمت صنعت بکار ھیاقدن.

سوم صنعتی است که تناهی جمال صنعتکار را جلو میدهد و ذوق بدیعی هارا تحریک میکند و نشاط یا انطراب معنوی ذوقی در ما ایجاد میکند و روح ظرافت و لطف و آهنج در ما میدهد و این را صنعت ظریفه مینامیم.

هدف صنعت اخلاق خوبی و هدف صنعت نافع سودمندی و غایت صنعت ظریفه زیبائی است این تقسیم با حالات سه گانه روح ماهر مناسب میباشد زیرا بموجب آنچه دانشمندان گفته اند روح ما در سه حال اصلی ظهور میکند عاقله و فاعله و حاسه.

قوه عاقله صحت و عمل مفید میخواهد و قوه فاعله یا اراده بعمل خیر سوق میکند و قوه حاسه منشاء ذوق جمال است پس هدف عاقله درستی و سودمندی و هدف فاعله نیکی و هدف حاسه زیبائی است.

بیداست همانطور که اصل این حالات سه گاهه یعنی فاعله و عاقله و حاسه یکی است و آن همان روح واحد است اساس درستی و خوبی و زیبائی هم یکی است بدین معنی که درست بد یا خوب نازبین یا زبینی نادرست ناقص است و در حقیقت الفتی تام در میان درست و خوب وزبین موجود است.

پس صنایع ظریفه که شعب معروف آن شعر و موسیقی و نقاشی و پیکر سازی و عمارت سازی و فروع آن است از حس بدیعی یا قوه حاسه بشر زائیده و مظاهر ذوق او و موضوع آن زیبائی و اساسش تحریک حس جمالست و از این حیث در هر اثر صنعت که تقلید صرف نباشد ذوق و شور و هیجان و تأثیر صنعتکار ظهور میکند که حوادث و باصفحات جهان را از دیده همان تأثرات دیده وحال درونی خود را که از این احساس حاصل میشود بزیان شعر یا موسیقی یا نقاشی وغیره بیان کرده است.

از این تعریف نیک معلم است که تقلید صرف طبیعت یا آثار دیگران ارزش صنعتی ندارد زیرا تقلید بمعنای تکرار و مضاعف گردن است و بدان که یک صفحه نقاشی را مثلاً چاپ کنند یا یک نفمه را باصفحات کرامافون نیت نمایند یا منظره زیبائی از طبیعت عکس بردارند.

عکسی از این لحاظ که گفتیم صنعت ظریفه بست و لی نقاشی صنعت است زیرا اولی سخه صحیح است از طبیعت که بواسطه دورین و اجزای شیمی بدون شرک هیجان و تأثیر صنعتکار برداشته میشود ولی دوی درنتیجه تأثیر و هیجان درونی و ذوق صنعتکار بوجود میآید و او جهان و حوادث جهان را فرضیاً هر چه هم وصف یا تصور بر طبیعی کند باز بدیده روح و قریحه خود دیده است وبالجمله بیان هیجان و شخصیت او است.

روح و ذوق و طرز تلقی صنعتکار بحدی در آثار صنایع ظریفه مؤثر است که ممکن است کاهی خود موضوع بخودی خودابداً زبین نبوده بلکه ذشت هم باشد. ولی طرز وصف و تصویر صنعتکار و روش تلقی او ارزش راهیت صنعتی بآن موضوع بدهد. مثلاً خود مرگ افلا از لحاظ انسان چیزی است هنفور و ترسناک ولی اگر شاعری آن را بتأثیر خواس روح خود بیان نماید چنانکه ابوالعتاهیه شاعر عرب آنرا در قصاید خود بیان کرده و هوول و اضطراب و حس عبرت و اتابهی در خواننده بوجود میآورد یا نفمه سازی آن را بزیان موسیقی ادا نماید چنانکه سن سائبن (Saint-Saëns) در نفمه معروف رقص مرگ (Danse Macabre) نموده و اندوه مرگ

را در المان نمودار می‌سازد یا نقاشی هول و وحشت آنرا تصویر کند چنانکه آن نقاش آلمانی درلوخه معروف خود «سوم بجزیره مردها» (Toten Insel) سیاهی و دهشت مرگ را به پیش چشم میدارد در این صورت وقوع مهییں ماتم مرگ از لحاظ اینکه بدیده صنعتکار دیده شده جاذبه و تاثیر خاصی نداشته است. از همین راه است که منظرة نار و دودبار ساحل رود تیمز لندن در نقاشی صنعتکار معروف ویستر (Whistler) شکل بدیعی میداکرده و صورت عجوزه ساحر در تصویر رمبرانت (Rembrandt) جاذبه و تاثیر خاصی کب کرده است.

نمای این مرائب بخوبی نمودار می‌سازد که صنعت عبارت است از ظهور قریچه صنعتکار و از این جهت عجب نیست که گفته اند صنعت عبارت است از عالمی که بدیده صنعتکار دیده می‌شود پس صنعت تعییل و تصویر صرف عالم نیست بلکه تفسیر آنست بواسطه طبع موذون شخص هنر پرداز.

از همین لحاظ است که نالستوی هیجان صنعتکار را از شرایط صنعت شمرده و گروچه (Croce) حکیم ایتالیائی صنعت را نوعی الیام وشهود (Intuition) دانسته. پس از این تعریف موجز صنعت حاداً دارد چند کلام در اهمیت و ارزش آن گفته شود. بعضیها در تعریف صنایع ظریفه گفته اند که این یک نوع بازی اطیف بشر است که با خیال آزاد و به یاری رنگ‌گشتن ^{و ساختن} ^{و بردازی} ^{و دیگر} ^{و سایر} جهان را چنانکه خواسته مینمایند ولی با این همه ناید صنایع ظریفه را بازی گرفت و از اهمیت آن غفلت کرد یکی از ارزش‌های بزرگ صنایع ظریفه همان توانی دوچار می‌گشت بواسطه تهدیب آن.

ذوق اطیف یعنی قوه تشخیص زیبایی‌های جهان لازمه زندگانی هر انسان است و اگر ذوق نبود نه جهان این سر و سامان را داشت و نه پیش از عمرش کامیاب می‌شد میتوان گفت از یک لحاظ درجه تمدن هر جا ^{رای} را میتوان با درجه ذوق بدیعی آن جامعه بیمود یعنی هر جامعه همان اندازه در مدارج تمدن بلند است که زیبایی‌های عالم را درک می‌کند.

درک جمال جهان و تعیز زیبائی از زشقی حواس را تبر می‌کند و روح را آزموده و عمیق می‌سازد و فکر و اندیشه را ژرف و پاریک مینماید و در تیجه جامعه‌ای را که این چنین استعداد را مالک است سوق بمعالی میدهد و فکر آنرا بدرک اطایاف آماده می‌سازد و از این

جهت راه ترقیات مادی و معنوی بروی آنها باز میگردد مخصوصاً از لحاظ اینکه صنایع طریقه بویژه شعر و نقاشی و موسیقی قوه تخیل را تحریک میکند بسیار مهم است زیرا قوه تخیل ذهن را بجنیش وجود لان میاورد و با که وسعت خیال منتهی بکشف و اختراع و فهم مطالب عالی و درک حکمت متعالی میشود.

اگر از تأثیر صنایع طریقه در روحیات و اخلاق جامعه سخن رانم سخن بدرازا خواهد کشید و یگمان شرحی بسوط درخور خواهد بود - گاهی قطعه شعری در اصلاح فکر و خوی یک جامعه از کتابهای بسوط علمی پیشتر و تأثیر یک نمایش صنعتی در تحریک روح شهامت یا فدا کاری یا عدل و نصفت از صدھا و عظ خشک و بیجان عمیقتراست. شاید یک کتاب تمام درسی و برہانی درمنع از بدی و تحریض بخوبی ماند این یک پیت نفر تأثیر در دلها نداشته باشد:

بهوش باش دلی را بهو نخر اشی
بناخنی که تو انی گره گشائی کرد!
یا تمام مواعظ عیسوی بعضی حالات درونی حضرت عیسی را ماند آنچه که تقاضان ما هر از (رفائل) و (لئوناردو) شروع کرده تا (بیوکاین) در تکار شهای بدیع زیبای خود شانداده اند متواند بیان کند.

محبس چیزی است مکرره و جای مجرمین است ولی آنچه شاعر انگلیسی با بردن در منظومه نفر خود موسوم به (محبس شبلون) گفته بیگونه ایرانی مسعود سعد در حسیات خود بیان کرده ارزش یکران صنعتی دارد و در ذوق و دل ما مؤثر است و در تیز کردن حس و هوش ما اثری خاص میکند و علاطف ما را تحریک مینماید. این اهمیت تاریخی صنایع طریقه را هم باید کوچک شمرد آثار صنایع طریقه در تاریخ یک ملت نماینده حس بدیعی و پیغمبر ذوق و تکونه لیاقت و ظرافت و میزان درجه تمدن آنت اشعار وزمی فردوسی یا غزال حافظ یا نقش و تکار علیرضا و بهزاد یا رنگ و کلنکاری کاشیهای اصفهان تها از این حیث مهم نیست که در روح ما مؤثر است بلکه از این جهت ه قیمت وافر دارد که از این راه ذوق و سلیقه و روش فکر و لطف فریجه گذشتگان و نیاکان ما را میرساند و دیدن و خواندن آنها ما را با گذشته میهن خود مربوط میسازد و بوحدت و حیات و بقای روح ملی خدمت میکند.

با این ملاحظات موجز که باشاره بیان شد میتوان بلزم نشر و تعلیم و حفظ صنایع طریقه اند کی بی برد و قدر و قیمت نهضت صنعتی را که در این سالهای اخیر در وطن ما شروع شده دریافت وابن را که حتی یک مجله صنعتی در کار استشار است حسن استقبال کرد.